

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 2. De Societatis Iesu Nouitiatu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

ut inueneretur, debere in alia Religione à Societate habitum esse susceptum: & præterea fuisse habitum Religionis Equitum D. Iacobi, Calatravae, Alcantarae, &c. Ioannis impedimentum non præstare, quia non est Religio Clericorum, nec Fratrum communiter viventium. Esset tamen impedimentum si habitum Clericorum horum Ordinum assumpsisset, quia hi propriè & in rigore sunt Clerici Religiosi. Suarez t. 4. de Relig. tr. 10. l. 2. c. 1. n. 16.

⁵ Quartum est, vinculum matrimonij, vel legitimæ seruitutis, solum matrimonium consummatum hoc impedimentum adducit. Quod cessabit, si diuortium, vel si coniux licentiam dederit, seruitutis iuris circumstantiis, nempe alterius coniugis in Religionem ingressus, si iuuenis sit, vel periculum habere incontinentiæ: si vero senex sit, & absque periculo incontinentiæ, voti castitatis emissio. Vnde si solum ex coniugis licentia quis societatem ingrederetur, his circumstantiis non asseruatis, nullus esset ingressus quia non seruat conditionem sub qua cessat impedimentum. Suarez tom. 4. de Relig. tr. 10. lib. secund. cap. prim. numer. 22. De vinculo seruitutis monuerunt, dominum concedere posse seruo licentiam ingrediendi Religionem, & eo ipso impedimentum cessare.

⁶ Quintum denique est pati iudicij defectum, vel ad id notabilem præ se ferre dispositionem. Quod si de hoc defectu dubium existat, Medicorum consilio, accedente Praepositi Generalis assensu est decidendum. Palao tom. tertio dict. prim. de statu Relig. pun. 8. §. 1. n. 24.

⁷ Alia annotantur à D. Ignatio p. 1. constit. cap. 3. impedimenta, quæ secundaria, seu accidentaria nuncupantur: & licet quem à Societatis ingressu non excludant, reddunt tamen minus idoneum. Hæc sunt, quoad interiorem hominem attinent: Primo, passiones vel affectus, qui comprimere difficile possent videantur: vel peccatorum habitus, de quibus non magna emendatio speretur. Secundò, intentio minus recta, quam par esset ad Religionis ingressum, ut quæ cum humano aliquo fine esset admixta. Tertio inconstancia seu remissio animi notabilis, ex qua quis minus utilis futurus credatur ad munera Societatis obedienda. Quartò, indisceræ denotiones, quæ in causa esse assolent, ut in illusiones, & non exigui momenti errores quis iniecit. Quintò, litterarum ignorantia, vel ingenij, aut memoriæ defectus ad eas addiscendas, vel magis ad explicandum. Sextò, iudicij defectus, vel notabilis in proprio sensu obduratio, quæ omnibus Congregationibus multum assolent negotij facessere. Verum quoad exteriorem hominem secundaria impedimenta sunt: Primò, defectus in corporis integritate, morbus, debilitas, vel notabilis deformitas. Secundò, ætas valde tenera, vel plus satis præmatura. Tertio, as alienum, vel ciuiles obligationes. p. 1. constit. c. 3.

⁸ Hæc impedimentis secundariis alia duo reuera addidit ad Societatem in Congregatione generalis. Primum est, ne ingressus Societatis ex infesto sanguine Iudæorum, & Sacraceno-
lis.

rum procedat. Congregat. 5. can. 3. Postea in Congregat. 6. hoc decretum fuit temperatum, ut solum quoad quintam generationem, informatio delinatur. Secundum est, Maioratus Hispanus. Vnde iure maioratus gaudens in Hispania, nisi habita facultate à R. admodum Generali Praeposito, non recipitur. Et hic debet esse iis donis ornatus, ut ipem magnam exhibeat se post biennium probationis fore talem, qualem nostræ constitutiones requirunt, ut ad triam votorum professionem queat admitti. Porro ad huiusmodi professionem admittitur, nisi qualitas maioratus eiusmodi sit, ut promotio ad sacrum Ordinem firmitati illius abdicacionis sit satis: tunc enim non professio, sed ordinatio procuranda erit. Intellegenda autem est constitutio de maioratu siue Regia facultate, siue propria fundatoris sit instituta, quia verè ac propriè, cõmunique acceptione maioratus est leg. 4. 5. Tauri, quæ hodie est lex 4. titul. sept. m. l. 5. compil. b. Et quæ hincere aliqui maioratus go, conque sea con authoritad gnestra. Supponit ergo lex, siue facultate Regia verum maioratum institui posse. Gregor. Lopez Leg. 2. tit. 15. parte secund. gloss. 1. Molina de primog. l. 1. cap. 1. m. 25.

Porro si quis aliquo ex præfatis impedimentis secundariis affectus, Societatem ingre-
diatur receptus ab eo, qui potestatem non recipit
habet in illis dispensandi, nulla erit receptio, illi qui
sine recipienti manifestetur impedimentum, aliquo ex
sine non, quia est receptio facta ab eo, qui his impe-
dimentis illi superiores, qui potestatem habent
recipiendi nonitis ad probationem, habent dispensam
potestatem in his secundariis impedimentis non fuerit
dispensandi: & è contra p. 1. constit. c. 3. lit. H.

Provincialis potest in his impedimentis
secundariis dispensare, si tamen excipias im-
pedimentum deformitatis & notabilis defe-
ctus qualem Eunuchi habent, & ætatis te-
neræ, vel prouectæ, & matrimonij ratigeneris
infestis, & maioratus. Regula Provincialis exceptis.
35. & 36.

CAPVT II.

De Societatis Iesu No-
uitiati.

NVLLES infra decimum quartum
ætatis annum potest ad probatio-
nem recipi. Et licet Praepositus Ge-
neralis valeat aliquem nondum completam
pubertatem sub regimine nouitiorum ad-
mittere, sicuti possunt aliorum Ordinum
Praelati impuberes inducere habitum Regula-
riat quousque pubertatem compleat verus
nouitius non est, nec verum nouitiatum uti-
lem professioni, seu incorporationi cõstituit.
Quia in hac parte nullum speciale priuile-
gium Societas contra ius commune obtinet,
neque habere expediebat. Sanchez lib.
5. De ord. 4. n. 22.

Præter

12
Duplex
probationis
annus le-
gitis pra-
scribitur.

Præter annum probationis, integrum eui-
dem, qui communiter cunctis Ordinibus in-
dicitur, alius annus à Societate adiicitur
exam. cap. 1. § 11. concessus sanè à Paulo IV.
Julio II. & Gregor. X IIII. in sua consis-
t. Ascendente Domino. ubi dicit, hanc longam
probationem in Societate statutam fuisse,
quia eius ministeria viros diu probatos, & in
solidis virtutibus fundatos requirunt.

13
Potest R. P.
Generalis
ad vota bi-
ennij admi-
ttere Socium
non expleto
biennio, sed
non licet.

Porro Generalis Præpositus potest valide
admittere ad vota Scholasticorum, vel Coad-
iutorum Novitium hand expleto biennio, ta-
meti ea admissio esset illicita, quia constitu-
tion. p. 5. cap. 1. lit. C. biennium Præposito Ge-
nerali contrahere, instā intercedente causa
permittitur. At in decreto 9. & 50. Congreg. 5.
hæc potestas non admittitur, sed solum vltus
prohibetur. Expressè enim decreto illo 9. in-
quit Congregatio, se non intendere eam fa-
cultatem Præposito Generali abrogare, sed
solummodo facultatis vsum prohibere, vnde
si de facto ante expletum biennium Noviti-
um admittat ad vota scholasticorum, vel
Coadiutorum, valide admittere, sed illicitè fa-
ciat. Lege Ferdinandum à Castro to. 3. d. 1. de
statu Relig. p. 11. 14. n. 5.

redduntur ex æquitate, quamvis ex iustitia fiat in fau-
nulla est obligatio. Verum si post biennij rem Socie-
vota dimittur, solum debet Societas pro rati-
qualitate, ac quantitate receptæ donationis
alimenta renunciandi præbere, dum egenus
est, & aliunde non habet, vnde sustentetur:
alioquin ob ingratitudinem renunciāns do-
nationem poterit revocare. Ex Sodi de ali-
ment. tit. primo quæstion. 48. doctrina anno-
tat Sanchez l. septimo Decal. capit. primo
numero 39. Idem colligo ex Snario tomo 4.
de Relig. tract. 8. l. tertio capit. 14. numero 22.
& 23.

At si renunciatio facta sit extra consti-
tutionum normam, nempe in consanguini-
neos, & amicos non egentes, aliave opera facta sit
profana, crediderim probabiliter, non pro-
cedere ex animo, ut firma sit, professione
non sequuta, quia non apparet specialis ra-
tio hunc animum absolute donationis potius
in Societate, quam in aliis Religionibus
præsumendi. Sanchez l. septimo. Decal.
capit. primo numero 37. & 38. Additque vo-
tis biennij hanc donationem non confir-
mari.

Certum verò est, prohibitionem, & an-
nullationem renunciationis factam à Triden-
tino sess. 25. capit. 16. & solemnitate ibi-
dem requisitam pro renunciatione intra bi-
mestre professioni proximum non habere de iuri in
locum in renunciationibus Iesuitarum iuxta Iesuite
eorum institutum factis, cum expressè Con-
cilium eos exceperit dicens: Per hac tamen tione.
non intendit sancta Synodus aliquid innovare,
aut prohibere, quin Religio Clericorum So-
cietatis Iesu iuxta eorum institutum pium à
sancta Sede Apostolica approbaturum Domino,
& eius Ecclesie inferre possit. Ex quo fit,
quocumque novitatus tempore, & absque
licentia Ordinarij Novitios Societatis suis bo-
nis cedere posse. manuel. tomo secund. 99.
Regul. quæstion. 47. a. vlt. S. v. Religio,
numero quint. Molina tomo primo d. 139.
Lessius l. secund. capit. 42. dub. quart. nu-
mer. 41. Sanchez l. sept. Decal. capit. 5. numero 9.
Barbosa p. tertia de potest. Episc. allegat. 99.
fine.

Facta vero hac renunciatione in fauorem
Societatis, potest Societas ea bona capere,
ac retinere, quia Concilium approbat renun-
tiationem, & donationem quamlibet factam
à Novitiis Societatis iuxta pium eius institu-
tum. Ergo approbat donationem, ac renun-
tiationem factam in fauorem Societatis ut
pote eius conformem instituto. At ex hac ap-
probatione manifestè fit, bona renunciata
Societati tradi posse, & debere, cum sit re-
tentionis spe. ergo Societas potest, ea bona
capere ac retinere. Sanchez l. 7. Decal. cap. 5.
num. 11.

14
Fit renun-
ciatio abso-
lutè & in-
dependen-
ter à perse-
nerantia.

VOTIES renunciatio fit à Novitio
Societatis (& fortiori ab iis, qui
vota Scholasticorum emisserunt) in
pauperes, operave pia, fit absolute, & inde-
pendenter à persēnerantia in Societate: ac
proinde si ante votorum emissionem, vel
post ante professionem, à Societate dimittat-
tur, nulla debent ei bona restitui, quia Noviti-
us, vel Religiosus Societatis de suis bonis
in pia opera disponens, præsumitur, eam in-
tentionem in sua dispositione habere, quam
Societatis constitutiones præscribunt, semper
enim quis præsumitur operari conformiter
ad sui status regulas, & obligationes. At So-
cietatis regulæ præscribunt, renunciationem
fieri independentem à conditione professionis,
seu votorum emissionem, siquidem præscri-
bunt eroganda pauperibus vel in alia pia
opera iuxta propriam cuiusque devotionem
diuidenda, omnem à se fiduciam submouen-
do eadem vltio tempore recuperandi. Exam.
gener. cap. 4. & p. 3. consis. cap. 1. num. 7. &
25. & p. 4. cap. 4. lit. E. Molina tom. 1. de inst.
d. 19. Suar. tom. 4. de Relig. tract. 8. l. 3. cap. 14.
num. 22. & tract. 10. l. 4. cap. 4. m. 19. Sanchez
l. 7. Decal. c. 1. m. 24.

15
Quid si re-
nunciatio

Profecto si renunciatio facta sit in fau-
rem Societatis tempore novitatus, & ante
vota biennij Novitius dimittitur, omnia ei